

ਔਤਰ ਖੇਟੈਟ ਯੀਲ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੋਮਲਾ, ਰਾਜਰਾਗੀ ਸੀ.ਜੇ. ਯਤੇ ਯੈਸ.ਯੈਸ. ਦੁਲਟ, ਜੇ. ਦੇ ਯੱਗੇ

ਸੰਰਰ ਸਿੰਘ ਯਤੇ ਗੋਰ, - ਯਯੀਲਰਰਤਾ।

ਬਨਾਯ

ਇਰਬਾਲ ਸਿੰਘ ਯਤੇ ਗੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਔਤਰ ਖੇਟੈਟ ਯਯੀਲ ਨੰ. 69 ਯਾਫ 1955.

ਇਵੈਰੁਟੀ ਯਰਾਯਰਟੀ ਯੈਰਟ (1950 ਦਾ XXX) ਦਾ ਯਰਬੰਯਨ-ਮੈਰਸਨ 27-ਨਿਯਯ

14(6)-ਰੀ ਇਸ 'ਤੇ ਯਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ-ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟਲ ਰੂਲਜ਼ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਯਾਵਰਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜੁਲਾਈ, 22, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਰਤੀ-ਮੁਸਰਿਲ ਦਾ ਸਵਾਲ-ਰੀ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਰੋਲ ਟਿਵੈਰੁਈ ਯਰਾਧਰਟੀ ਐਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਫੀ ਸਰਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਰਤੀਆਂ, ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਰਾਮੀ ਸੰਖਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਯਰਮਾਮਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 14(6) ਦੁਆਰਾ ਯਰਤਿਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 14(6) ਦੇ ਉਥਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਯੱਸਟ ਰਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਥਬੰਧਾਂ ਨੇ ਰੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸਰਤੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਕਿ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਯਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਯਰ ਸਿਰਫ ਖਿਛਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਸੇ ਵੀ ਮੋਜੂਦ ਸੰਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ 10 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ ਨੇ ਗੁਰਮ ਰੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਰੋਲ ਰੁਝ ਸਰਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਰਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਰਯਾਰਤ ਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ। ਡਿਯਟੀ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14(6) ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਡਿਯਟੀ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ 29 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਗੁਰਮ ਦੇਣ ਦਾ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਦਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰੀਤਾ ਸੀ।

ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਰੀ ਨਾਬਾਲਗ ਯਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਰਰਨ ਵਿਚ ਰੋਈ ਮੁਸਰਲ ਯੇਸ਼ ਆਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਰਈ ਮਾਲਾਂ ਤੋਂ ਰਾਬਜ਼ ਹਨ, ਇਹ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਯਟੀ ਰਮਟੇਡੀਯਾਨ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯਰਸੰਗਿਰ ਹੈ।

ਯੱਤਰਾਂ ਦੀ ਯਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਯੇਟੈਂਟ ਅਧੀਲ। 12 ਮਈ, 1955 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਲ. ਰਯੂਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 84 ਵਿੱਚ ਯੇਟੈਂਟ ਯਾਮ ਰੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮੋਹਨ ਸੂਰੀ, ਅਧੀਲਰਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।
ਐਚ.ਐਮ.ਗੁਜਰਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਮਲਾ,

ਏ .ਸੀ. ਜੇ

ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਮਲਾ, ਐਰਟਿੰਗ ਸੀ.ਜੇ., -ਇਹ ਟਿੱਕ ਅਧੀਲ ਹੈ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਜ਼ ਯੇਟੈਂਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਰਯੂਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਮੰਦਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 10 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਵਧੀਕਰਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਨਿਰਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਨਿਮਚਿਤ ਗੁਰਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੁਰਮ 29 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਮੰਜੂਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਕ ਖਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੁਰਮਦਾ ਖਰਚਾਵੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਨਾਬਾਲਗ ਜੋ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ, ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿਰਾਮੀ ਮੰਖਤੀ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਹਤਰ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਕਰਮਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਰਜੀਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਾਬਾਲਗ ਅਲਾਟੀ ਸਿੰਧ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਟੀ ਸਨ ਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਧੰਜਾਬ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ 'ਖੀ' ਉੱਥੇ ਅਤੇ 'ਕੈਸ' ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਰਯੂਰ, ਜੇ., ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ 29 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਖਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਨਿਯਮ 14 (6) ਜੋ ਕਿ 22 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੁਲਾਈ, 1952। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਗੁਰਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਬਾਲਗਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਖਟੀ ਸਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਅਧਿਕ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਰੀਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਖੁਰੀ ਤਾਰਤ ਸੀ

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਂਚੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਜ਼ ਆਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 14(6) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਧੀਕ ਟੇਡੀਅਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਈ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਮਲੇਗਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਤਰਫ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਨਿਰਾਮੀ ਮਿੱਥਣੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮ 14(6) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੰਦਰਾ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਰਸ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਨਿਰਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 20 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਨਾਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਿਰਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਦੀ ਯੁਸ਼ਟੀ ਰੀਤੀ ਸੀ। ਰਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ 20 ਮਈ, 1953 ਨੂੰ ਅਦਲਾ-ਬਦਲੀ ਦੀ ਯੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਮੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਗਨਧਾ-ਦਾਸ, ਜੇ.।

ਦੇਖਿਆ-ਭਾਰਤੀ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ "ਧਾਰਾ 27 ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਥਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵੇਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 27 ਨਿਗਰਾਨ- ਜਨਰਲ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੋਧੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਰੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਾਬੀ- ਸੰਸਥਾ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਰਸ ਇਕਬਾਲ ਸਿੱਖ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1956 ਐਮ. ਸੀ. 77

ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਿਥਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਗੁਰਮ ਮੋਢਿਆਗਿਆ ਮੀ,

ਉਹ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਖਗਿਲਾਂ ਰੀਤਾਗਿਆ ਮੀ, ਗਲਾਂਕਿ ਡਿਥਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲਦਾ ਗੁਰਮ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਆਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਪੂਰ ਸਿੰਘਬਨਾਮ ਡਿਥਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਮੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਵੱਲੋਂ 30 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ ਗੁਰਮਜ਼ਾਰੀ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ ਅਤੇ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਮੁੜਆਲਾਟਮੈਂਟ ਹੋਈ ਮੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਟੀਸਨਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਮੀ, ਖਰ ਇਹ ਆਮਲਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਾਧਮਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿਉਂਕਿ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਮੋਢੇਯਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 10 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ, ਡਿਥਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੀਵੀਜਨਖਟੀਸਨ ਦਾਇਰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ, ਡਿਥਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਵਧੀਕਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਗੁਰਮ ਨੂੰ ਖਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੀਮਾਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਰੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮਾਹਮਣੇ ਮੋਢੇ ਖਟੀਸਨ ਦਾਇਰਰੀਤੀ ਗਈ ਮੀ। ਉਸਨੇ ਮੋਢੇ ਖਟੀਸਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੇਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੰਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਥਟੀ ਕਮਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਗੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਖਟੀਸਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਮੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮੀ ਕਿ ਨਿਕਾਮੀ ਸੰਘਤੀ ਐਕਟਦੀ ਯਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਕਾਫੀਸਕਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਗੁਰਮ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਆਯੀਨਮੀ, ਉਹ 22 ਜੁਲਾਈ 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਮੀ। 936 ਵੀ. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਕਰ ਸਿੰਘਤੇ ਹੋਰਜੀ. ਡੀ. ਖੋਸਲਾ, ਏ. ਸੀ. ਜੇ. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੱਖਿਆ: - "ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 14(6) ਸਕਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। (1) 1957 ਯੀ. ਐਲ. ਆਰ. 52"

ਇੱਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਖਰ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇ ਸੁਰੂਆਤੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਸਖੱਸਤ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਨੇ ਖੜਕਦਾ ਹੈ: -'

14. (6) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਿਗਰਾਨ* ***ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤੀਵਿਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: - "ਮੈਰਸਨ 27 ਵਿੱਚ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਯੂਰਨਗਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੜਕੇ ਮੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

, ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਉਮਾਰੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗੀ।" ਇਹ ਆਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸ. ਯਰੇਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ, ਇਵੈਂਚੁਈ ਖਰਾਖਰਟੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਰਟੋਡੀਯਨ ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ 1953 ਨੂੰ ਇਸ ਗੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦਾ ਆਖਣਾ ਗੁਰਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਕੇ ਵਿਚਾਰ ਖਟੀਸਨ 9 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1952. ਇਸ ਲਈ, ਯੂਰਨ-ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਗੁਰਮ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਖਹਿਲਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਥਰੋਕਤ ਜਿਸਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਖਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਗੁਰਮ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੇਸ, ਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ 2. ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੀ ਡੀ ਖੇਮਲਾ, ਸੰਕਰ ਸਿੰਘ ਏ ਸੀ ਜੋ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਗਨ ਸੰਕਰ ਸਿੰਘ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਰਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੈਰਸਨ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਖਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅੰਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੁਰੇਯਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਵੈਂਚੁਈ ਖਰਾਖਰਟੀ (ਸਯਾਰਨ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਖਰਸਾਮਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਮੂਲ ਉਥ-ਨਿਯਮ (6) ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਛੁਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਮੈਂ ਏ. ਸੀ. ਜੇ. ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਸਕਦਾ ਹਾਂ, (1) 1955 ਖੀ. ਐਲ. ਆਰ. 270

ਯੇਸ਼ੀ.ਡੀ. ਖੇਮਲਾ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਮਲਾ:- "ਗਜ਼ ਦੀਤਰਫੋਂ ਯੇਸ਼ੀ ਗੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਯੈਡਵੇਰੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਯੇਸ਼ੀ ਖੇਮਲੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ੋਰਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨਯੇਸ਼ੀ ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਯਨੁਸਾਰਉਗਨਾਂ ਦੇ ਮਾਗਯੇਸ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਯਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਯਾਮ ਰੀਤੇ ਗਏ ਗੁਰਯਾਂ ਦੇਵਿਯੁੱਯ, ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ਰਤੀ ਯਰਦਾਨਕਰਨ ਜਾਂ ਉਗਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤੀਯਾਂ ਬਹਾਲਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰੀਤੇ ਉਯ-ਨਿਯਯਾਂ ਦੁਯਾਰਾ ਯੋਗ ਲਈਯਾਂਗਈਯਾਂ ਸਨ, ਯਰ ਸਿਰਫ 22 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਤੋਂਬਾਯਦ ਵੀ ਯਾਰਡਰ ਯਾਮ ਕਰਨ ਦੀਯਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀਯਾਂ ਸ਼ਰਤੀਯਾਂ ਬਾਰੇ ਯੈਦਾ ਗੋਣ ਵਾਲੇਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਯੇਸ਼ੀ ਰੀਤਾਗਿਯਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਲਾਟਯੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਦਾ ਯਰਭਾਵ ਗੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਰਾਇਯਾ ਯਾਯਲਿਯਾਂਵਿੱਚ ਸਯੀਖਿਯਾ ਜਾਂ ਸੰਸੇਯਨ ਦੀਯਾਂ ਸ਼ਰਤੀਯਾਂਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਗੋਏ। ਵਿਚਾਰ ਯਯੀਨਯਿਤੀ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਯਾਮ ਰੀਤੇ ਗਏ ਯਾਦੇਸ਼ਾਂਦੇ ਵਿਯੁੱਯ।"ਇਹ ਦੇਖਿਯਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਟਿੱਯਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕੇ ਦਾਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਯਨ-ਜਨਰਲ ਦੀਯਾਂ ਸ਼ਰਤੀਯਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਯ 14(6) ਦੁਯਾਰਾ ਇਹਨਾਂਸ਼ਰਤੀਯਾਂ ਦੀ ਯਾਬੰਦੀ ਦੇ ਸੰਬੰਯ ਵਿੱਚ ਯੈਦਾ ਗੇ ਸਕਦੀਯਾਂਗਨ। ਉਯਬੰਯਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਵੀ ਯੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਯੱਸਟਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਯਬੰਯਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਵੀਂ ਸ਼ਰਤੀ ਗੋਂਦ ਵਿੱਚਨਹੀਂ ਲਿਯਾਂਦੀ ਜੋ ਯਰਦਾਨ ਰੀਤੀਯਾਂ ਜਾ ਰਹੀਯਾਂ ਸਨ।

ਨਿਗਰਾਨ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਸਦ ਸਿੱਧ ਦੇ ਖਿਫਲੇ ਨਿਯਮ ਦੀਵਿਯਾਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾਜੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਕੇਸ ਮੁਖੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਧੀਲਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰਿਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾਯਕੋਮ ਸਿੱਧ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਟੇਰੀਅਨ-ਜਨਰਲ, ਇਵੈਰੂਈ ਯਕਾਯਰਟੀ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਮੁਖੀਮਕੋਰਟਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆਅਤੇ ਅਧੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਖਿਆ:-ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮਇਕਬਾਲਸਿੱਧਅਤੇ ਹੋਰਜੀ.ਡੀ. ਖੋਮਲਾ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. "ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇਹੋਏ ਕਿ ਕੋਰਟ ਦੀ ਯਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨਸੰਸੇਯਨ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਟੇਰੀਅਨ-ਜਨਰਲਦੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂਤੱਕ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਸਨ, ਮਾਨੂੰ ਇਹ ਖਤਾਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਹਨ। ,ਜੋ ਕਿ ਕਮਟੇਰੀਅਨ ਸੀ, ਨੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰਅਰਜੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂਦੇ ਜਾਣੇ-ਯਛਾਣੇ ਵਰੀਲਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਟੇਰੀਅਨ-ਜਨਰਲਅਰਜੀ ਦਾ ਨਿਯੰਟਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕਰਨਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਗੁਰਮਾਂ ਦੀ ਸੇਯ।"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਖੀਮਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮਾਡੇਮਾਗਭਣੇ ਵਿਦਵਾਦ ਦਾ ਨਿਯੰਟਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 10 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਗੁਰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਕਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ, ਇਹਨਾਂ ਸਕਤੀਆਂਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਕੁਰਮ ਅਨੁਸਾਰਨਿਕਾਮੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨਿਰਯਾਤਕਵਿਭਾਗੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਖਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਟੇਰੀਅਨ-ਜਨਰਲ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਸਕਾਕੇਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14(6) ਨੂੰ ਸੇਯਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(1) 1958 ਯੀ.ਐਲ.ਆਰ. 53

ਕੇ-ਯਾਥੇਟਿਵ ਸੋਮਾਇਟੀ ਐਕਟ (1912 ਦਾ XI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 43(1)- ਇਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 18- ਵੀ ਸਹਿਰਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੁਰਦਮੇ'ਤੇ ਕੋਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ- ਸਾਲਮੀ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X) -ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਅਤੇ 46-ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੀਟੇਮਨ-ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁਰਦ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ। ਬਨਾਮਮਾਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਟਡੀ-ਜਨਰਲ 29 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਉਹ ਹੁਕਮ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਰਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀਜੇ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਡਿਮਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਖੁਰਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯਾਥੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਯਥਿਕਾਰਤ ਖੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਖੁਰਮਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜ਼ਹਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ